

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5179/2025
17.04.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиле малолетне АА из ..., коју заступа мајка ББ из ..., а чији је пуномоћник Анђелка Ђуричић Ракић адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Младен Никић адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 700/24 од 05.12.2024. године, у седници одржаној 17.04.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизији туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 700/24 од 05.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П2 78/24 од 30.09.2024. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да на име свог доприноса за издржавање тужиле плаћа месечно износ од 30.000,00 динара, почев од 11.03.2024. године па убудуће док обавеза по закону траје, до петог у месецу за текући месец са законском затезном каматом од доспелости сваке рате до исплате, а неизмирене рате одједном са законском затезном каматом од дана доспелости сваке рате до исплате, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде на руке законског заступника тужиле, мајке ББ, док је тужбени захтев преко наведеног а до потраживаног износа од 35.000,00 динара одбијен. Ставом другим изреке одлучено је да се овом пресудом мења пресуда Основног суда у Ваљеву П2 50/15 од 10.03.2015. године у шестом ставу изреке, којим је одлучено о висини обавезе издржавања. Ставом трећим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове спора.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 700/24 од 05.12.2024. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Ваљеву П2 78/24 од 30.09.2024. године у усвајајућем делу првог става изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужилца је поднела одговор на ревизију.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 403. став 2. тачка 1. и члана 408. ЗПП у вези члана 208. Породичног закона, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Основног суда у Ваљеву П2 50/15 од 10.03.2015. године, донетом у спору за развод брака тужилиних родитеља, обавезан је тужени да плаћа издржавање тужили (рођеној ...2007. године) у износу од 10.000,00 динара месечно. Истом пресудом је у корист тужиле и њене мајке установљено право становања у кући туженог, које је трајало све до куповине стана (током 2017. године) из средстава кредита које тужилина мајка још увек отплаћује у износу од 90 евра месечно. Тужила је сада ученица средње ... школе и за њено издржавање је месечно неопходан износ од 53.000,00 динара. Њена мајка је у радном односу и остварује зараду у висини од око 67.000,00 динара месечно, и осим стана у којем живи са тужилом нема у својини другу непокретну имовину. Тужени сада живи у другом браку и отац је троје малолетне деце старости 5, 7 и 9 година. Са супругом и децом живи у изнајмљеном стану за који плаћа закупнину од 220 евра месечно, у чије реновирање је уложио 100.000,00 динара. Он је оснивач и директор привредног друштва „... такси ...“, које располаже са 13 возила којима пружа услуге такси превоза и на међународним релацијама. Тужени и његова супруга, по исплатним листама, остварују месечну зараду у износу од 95.000,00 односно 92.000,00 динара. Тужени често путује и на друштвеним мрежама објављује фотографије са путовања у иностранство. Сувласник је $\frac{1}{2}$ дела куће у ... и земљишта.

На основу тако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилном применом материјалног права одлучили о тужилином захтеву за измену раније донете одлуке о издржавању и повећању његове висине.

Одредбом члана 164. Породичног закона прописано је да се висина издржавања може смањити или повећати, ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

Одлука о висини обавезе туженог да издржава тужилу, одређена правноснажном пресудом Основног суда у Ваљеву П2 50/15 од 10.03.2015. године, донета је на основу споразума странака у том спору. До подношења тужбе за измену те одлуке протекло је 9 година, у ком периоду су наступиле промењене околности које оправдавају потребу да се раније донета одлука о издржавању измени и повећа висина обавезе туженог. Тужила је сада старијег узраста и ученица је средње школе, због чега су за задовољавање њених образовних, социјалних, културних и других потреба неопходна већа новчана средства, у чијем обезбеђивању тужени мора учествовати са већим износом од раније досуђеног.

Одредбом члана 160. став 1. Породичног закона прописано је да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Ставом 2. и 3. те одредбе предвиђене су околности од којих зависе потребе повериоца издржавања и могућности дужника

издржавања, а ставом четвртим је минимална сума издржавања изједначена са накнадом за храњенике, односно за лица на породичном смештају коју периодично утврђује министарство надлежно за породичну заштиту, у складу са законом. Према члану 162. став 3. наведеног закона, ако је поверилац издржавања дете, висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ дужник издржавања.

Нижестепени судови су правилном применом наведених одредби утврдили да је за тужиљино издржавање, с обзиром на њен узраст и средину у којој живи, потребно 53.000,00 динара месечно (минимална сума издржавања, по објављеним подацима износи 46.476,00 динара). Правилно су оцењене и могућности туженог - дужника издржавања, и то не само на основу чињенице о висини његове зараде у предузећу чији је оснивач и директор, већ и на основу других чињеница. Околности у којима тужени живи, нарочито честа путовања у иностранство која су пропраћена фотографијама објављеним на друштвеним мрежама, указују да је реч о особи вишег животног стандарда, који може бити обезбеђен само већим приходима од оних који су приказани обрачунским листама његове зараде. Приликом оцене могућности туженог да плаћа издржавање у износу од 30.000,00 динара месечно вођено је рачуна и о томе да је он отац троје малолетне деце, али и о томе да у њиховом издржавању учествује и мајка деце - супруга туженог, која по подацима из исплатних листа остварује приближно исту зараду као и тужени. Осим тога, како то правилно увиђа другостепени суд, сва деца туженог су малолетна и он је зато дужан да сваким дозвољеним радом обезбеђује средства за њихово издржавање.

Из наведених разлога, по оцени ревизијског суда, нису основани наводи туженог о погрешној примени материјалног права. Тужени у ревизији дословно понавља наводе жалбе које је другостепени суд имао у виду када је одлучивао о том правном леку. Због тога ревизијски суд, сагласно члану 414. став 2. ЗПП, неће детаљно образлагати пресуду којом одбија ревизију као неосновану.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић